

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

09 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău Devder Djulieta, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2020, în cauza penală, în privința lui

Copancean Alexandru Xxxxx, născut xxxxx, născut și domiciliat în mun. Xxxxx, str. Xxxxx, ap. xx.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 05.11.2018 până la 12.12.2018;

Instanța de apel de la 30.01.2019 până la 18.03.2019;

Instanța de recurs de la 03.06.2019 până la 05.11.2019;

Instanța de apel de la 09.12.2019 până la 19.05.2020;

Instanța de recurs de la 23.07.2020 până la 09.12.2020.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 12 decembrie 2018, cauza fiind examinată în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală, Copancean Alexandru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 2 (doi) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință Copancean Alexandru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 4 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Copancean Alexandru, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal executarea pedepsei, stabilite lui Copancean Alexandru, a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 3 ani.

Prin aceeași sentință s-a dispus încasarea de la inculpatul Copancean Alexandru în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 320 lei.

Acțiunea civilă înaintată de către Balițchii Stanislav împotriva lui Copancean Alexandru, a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la data de 24 august 2018, aproximativ ora 00:30, cet. Copancean Alexandru, aflându-se în stradă pe adresa mun. Chișinău, bd. Decebal 89, care constituie loc public, ignorând regulile de conduită în public, utilizând cuvinte necenzurate și injurioase, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, manifestând o obrăznicie deosebită, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, fără motiv întemeiat, a inițiat un conflict cu cet. Balițchii Stanislav, în procesul căreia Copancean Alexandru i-a aplicat acestuia multiple lovituri cu mâinile și picioarele asupra corpului, totodată în urma altercației i-a aplicat cet. Balițchii Stanislav o lovitură cu un cuțit pe care-l deținea asupra sa, provocându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. xxxxx din 24.09.2018 o plagă tăiată penetrantă în cavitatea peritoneală cu lezarea colonului sigmoid, care prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămare corporală gravă. Prin acțiunile sale intenționate Copancean Alexandru a comis huliganism agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și amenințarea de aplicare a unei asemenea violențe, de opunerea de rezistență reprezentanților autorităților, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, cu aplicarea sau cu încercarea aplicării armei sau a altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau sănătății, adică infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal.

Tot el, Copancean Alexandru la data de 24 august 2018, aproximativ ora 00:30 min., aflându-se în stradă pe adresa mun. Chișinău, bd. Decebal 89 urmărind scopul pricinuirii vătămarilor corporale cet. Balițchii Stanislav, din intenții huliganice, fără nici un motiv întemeiat, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu mâinile și picioarele asupra corpului, totodată în urma altercației i-a aplicat cet. Balițchii Stanislav o lovitură cu un cuțit pe care-l deținea asupra sa, provocându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. xxxxx din 24.09.2018 o plagă tăiată penetrantă în cavitatea peritoneală cu lezarea colonului sigmoid, care prezintă pericol pentru viață și se califică ca vătămare corporală gravă. Prin acțiunile sale intenționate, cet. Copancean Alexandru a săvârșit vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață ori care a provocat pierderea vederii, auzului, graiului sau a unui alt organ ori încetarea

funcționării acestuia, o boală psihică sau o altă vătămare a sănătății, însoțită de pierderea stabilă a cel puțin o treime din capacitatea de muncă, ori care a condus la întreruperea sarcinii sau la o desfigurare iremediabilă a feței și/sau a regiunilor adiacente, faptă prin care a comis infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) din Cod penal. Cauza penală a fost examinată în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel, de către acuzatorul de stat, în termeni legali, solicitând: admiterea apelului în sensul declarat, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, a-l declara vinovat pe Copancean Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal și a-i stabili pedeapsa în limitele prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, cu închisoare pe un termen de 3 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, a-l declara vinovat pe Copancean Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal și a-i stabili pedeapsa în limitele prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală cu închisoare pe un termen de 5 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate lui Copancean Alexandru, a-i aplica acestuia pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În susținerea apelului declarat procurorul a invocat, că instanța de fond aplicând prevederile art. 90 Cod penal nu a ținut cont de prevederile art. 61 și art. 75 Cod penal, precum și de circumstanțele săvârșirii infracțiunii. Necătând la faptul, că inculpatul și-a recunoscut vina, el a comis două infracțiuni grave, nu a restituit prejudicial cauzat părții vătămate Balitschii Stanislav, care în ședința de judecată a înaintat o acțiune civilă în acest sens, iar instanța a admis-o în principiu dar referitor la cuantumul despăgubirilor convenite urmează să hotărască instanța civilă. Comportamentul acestuia și cinismul manifestat la comiterea infracțiunii, denotă că inculpatul nu și-a asumat responsabilitatea pentru fapta comisă, nu conștientizează gravitatea faptelor sale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2019, a fost admis apelul, inclusiv din alte motive, casată parțial sentința, inclusiv din oficiu, în partea învinuirii în baza art. 287 alin. (3) Cod penal și aplicării pedepsei pentru concurs de infracțiuni, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a fost încetat procesul penal de învinuire a lui Copancean Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal pe motiv că fapta constituie contravenție.

Copancean Alexandru a fost liberat de răspundere contravențională în baza art. 354 Codul contravențional din motivul expirării prescripției răspunderii contravenționale. În rest, prevederile sentinței au fost menținute.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către acuzatorul de stat, care a invocat ca temei de casarea a deciziei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, într-un alt complet de judecată.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 noiembrie 2019 s-a admis recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei în Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2020, a fost respins ca fiind nefondat apelul declarat de către procuror cu menținerea sentinței fără modificări.

7.1. În motivarea deciziei instanța de apel a subliniat că, instanța de fond în mod corect a stabilit situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Pe lângă faptul că, inculpatul a recunoscut vinovăția în comiterea faptei, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, inclusiv: *declarațiile părții vătămate Balițchii Stanislav (f.d.33-34); declarațiile martorului Parșina Alina (f.d.42-43); peclarațiile martorului Piveni Evghenii (f.d.40-41); raportul de expertiză judiciară nr. xxxxx din 24 septembrie 2018 (f.d.47-48); procesul-verbal de ridicare de la Copancean Alexandru (f.d.58-59); procesului-verbal de cercetare la fața locului din 24.08.2018 (f.d.17-21); raportul de expertiză judiciară nr. xxxxx din 15.10.2018 (f.d.114-116).*

Astfel, instanța de apel a remarcat că, sentința primei instanțe a fost contestată de către acuzatorul de stat în partea stabilirii pedepsei penale, însă ce ține de încadrarea juridică și vinovăție, sentința nu a fost atacată.

Cu referire la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că, instanța de fond la stabilirea categoriei pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, conducându-se de principiile generale de stabilire a pedepsei consfințite de art. 61 alin. (2) Cod penal, reieșind din caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal se califică ca infracțiuni grave, ținând cont de noile limite minime și maxime ale pedepsei cu închisoarea prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, instanța de apel a constatat că, instanța de fond legal a aplicat inculpatului Copancean Alexandru pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Totodată, prin prisma art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumularea pedepselor, instanța de fond i-a stabilit inculpatului Copancean Alexandru pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 90 alin. (1), (2) și (6) Cod penal dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că, nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor - comandamentul militar respectiv. Perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă se stabilește de instanța de judecată în limitele de la 1 an la 5 ani. Aplicând condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, instanța de judecată îl poate obliga pe condamnat: a) să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent; b) să nu frecventeze anumite locuri; c) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie sau de boală venerică; c1) să participe la un program special de tratament sau de consiliere în vederea reducerii comportamentului violent; d) să acorde o susținere materială familiei victimei; e) să repare daunele cauzate în termenul stabilit de instanță; f) să participe

la programe probaționale; g) să presteze muncă neremunerată în folosul comunității; h) să fie supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni.

Astfel, instanța de apel ținând cont de faptul că termenul pedepsei cu închisoarea stabilit de instanță inculpatului Copancean Alexandru și faptul că acesta se căiește sincer de cele comise și le regretă, are o vârstă fragedă, nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv, legal și rațional, a dispus suspendarea executării pedepsei cu închisoarea și acordarea posibilității acestuia, ca în perioada de probațiune, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat, va oferi o mai bună protecție intereselor societății decât izolarea vinovatului de societate.

Din aceste considerente, instanța de apel a respins ca nefondate alegațiile procurorului privind individualizarea greșită a pedepsei și din acest raționament stabilește că executarea pedepsei stabilite lui Copancean Alexandru este rațională, motiv pentru care, potrivit prevederilor art. art. 89 alin. (2) lit. a) și 90 alin. (1) Cod penal, corect s-a dispus suspendarea executării pedepsei cu închisoarea, pe o perioadă de probațiune de 3 ani, cu liberarea ulterioară de pedeapsă a vinovatului Copancean Alexandru, cu condiția că, acesta în perioadade probațiune nu va săvârși alte infracțiuni și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Argumentele procurorului privind inadmisibilitatea aplicării în privința lui Copancean Alexandru a prevederilor art. 90 Cod penal și solicitarea aplicării pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis nu pot fi reținute, deoarece la stabilirea măsurii și

În final, instanța de apel a menționat că, pedeapsa aplicată inculpatului este legală și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, iar apelul procurorului în acest sens este nefondat și urmează a fi respins.

8. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care în temeiurile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală solicită casarea parțială a deciziei în partea individualizării pedepsei penale cu remiterea cauzei în această parte spre rejudecare de către aceiași instanță în alt complet de judecată.

În motivarea cererii de recurs, procurorul susține că, instanța de apel nu a individualizat corect pedeapsa aplicată inculpatului și astfel i-a aplicat o pedeapsă prea blândă, care nu va atinge scopul pedepsei stabilit de art. 61 Cod penal.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei soluții se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei. În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent. Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței sau s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

În recurs, recurentul invocă argumentul precum că, *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”*, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece din materialele cauzei și textul deciziei atacate rezultă că pentru pronunțarea deciziei, instanța de apel și-a motivat corect soluția bazându-se pe cumulul de probe administrat la cauza penală, examinate și cercetate în prima instanță, cercetate suplimentar și verificate în instanța de apel, apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură.

Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe și argumente nu s-au stabilit în instanța de recurs.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, instanța de apel s-a expus argumentat și corect asupra motivelor relevante din apel și pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs acceptă și însușește aceste argumente, fapt ce vine în

corespondere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 al hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Lecturând textul recursului declarat, Colegiul penal constată că, procurorul a mai invocat drept temei de declarare a recursului și pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În esență, recurentul critică decizia contestată în latura stabilirii pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, menționând că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile legale, de circumstanțele cauzei și a individualizat greșit pedeapsa, stabilindu-i o pedeapsă prea blândă.

Subsecvent, instanța de recurs susține că, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținându-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunii incriminate.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal statuează că, instanța de apel corect a menținut sentința primei instanțe prin care i-a aplicat inculpatului Copancean Alexandru o pedeapsă neprivativă de libertate conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal și 364¹ Cod de procedură penală.

Mai mult, instanța de recurs respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că, pedeapsa stabilită acestuia este prea blândă și una inequitabilă, din considerentul că aceasta este echitabilă și direct proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, și anume, la caz, trebuie avute în vedere

că inculpatul a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise, are o vârstă fragedă, nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv la locul de trai, a comis infracțiuni care potrivit prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal se califică ca infracțiuni grave.

De asemenea se menționează faptul că, instanța de apel s-a expus motivat și detaliat asupra faptului aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, fiind suspendată condiționat executarea pedepsei lui Alexandru Copancean pe o perioadă de probațiune de 3 ani, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și nu se va expune repetat asupra acesteia.

În concluzie, Colegiul penal menționează că, nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicându-se în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal inculpatului, este echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Prin urmare, Colegiul penal statuează că, temeiurile invocate de către procuror prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar depus de către procurorul, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău Devder Djulieta, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2020, în cauza penală în privința lui **Copancean Alexandru Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *16 decembrie 2020*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan